

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Uzp 109/2013
16.05.2013. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Vere Pešić i Olge Đuričić, članova veća, sa savetnikom Rajkom Milijaš, kao zapisničarem, odlučujući po zahtevu G.K. iz P., koju zastupa punomoćnik D.P., advokat iz P., za preispitivanje sudske odluke - presude Upravnog suda, Odeljenje u Novom Sadu III-4 U 2303/11 od 01.02.2013. godine, sa protivnom strankom Republičkim fondom za penzijsko i invalidsko osiguranje, Pokrajinskim fondom za penzijsko i invalidsko osiguranje, Direkcija Pokrajinskog fonda, Sektor za ostvarivanje prava iz penzijskog i invalidskog osiguranja, Odeljenje za matičnu evidenciju u Novom Sadu, u predmetu utvrđivanja svojstva osiguranika, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 16.05.2013. godine, doneo je

P R E S U D U

Zahtev se ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom, stavom prvim dispozitiva, odbijena je tužba G.K., iz P., podneta protiv rešenja Republičkog fonda za penzijsko i invalidsko osiguranje, Pokrajinski fond za penzijsko i invalidsko osiguranje, Direkcija Pokrajinskog fonda u Novom Sadu br. 30-02/2-181.50-63011 od 19.01.2011. godine, kojim je poništeno u vršenju revizije, rešenje Republičkog fonda za penzijsko i invalidsko osiguranje, Pokrajinskog fonda Filijala Pančevo broj 38-181/30-63011 od 17.12.2010. godine, kojim je tužilji utvrđeno svojstvo osiguranika i staž osiguranja po osnovu obavljanja estradne delatnosti za vreme od 08.10.1975. godine do 02.05.1979. godine, u trajanju od 3 godine, 6 meseci i 25 dana staža osiguranja i spisi predmeta vraćeni na ponovno odlučivanje. Drugim stavom dispozitiva pobijane presude odbijen je zahtev tužilje za naknadu troškova spora.

U zahtevu za preispitivanje pobijane presude, podnetim zbog povrede zakona, drugih propisa i pravila postupka, podnosilac zahteva navodi da sud u pobijanoj presudi ne daje razloge odluke, već samo prihvata razloge tužbom osporene odluke i, pritom, ne obrazlaže činjenične i materijalnoppravne razloge. Ukazuje na nejednako postupanje Upravnog suda, Odeljenje u Novom Sadu po tužbama u istim predmetima spora. Smatra da nije mogao biti primenjen ugovor o sprovođenju penzijskog i invalidskog osiguranja estradnih umetnika, muzičara i izvođača, jer je postupak pokrenut na njen zahtev a ne po prijavi udruženja radnika estradnih delatnosti. Ističe da će, ukoliko ne ostvari sudsku zaštitu pred sudovima Republike Srbije, nakon što iscrpi sva pravna sredstva, istu zatražiti pred Evropskim sudom za ljudska prava u Strazburu. Predlaže da sud uvaži zahtev, preinači ili ukine pobijanu presudu i predmet vrati na ponovni postupak i odlučivanje.

Protivna stranka u odgovoru na zahtev navodi da je pobijana presuda pravilna i na zakonu zasnovana a da su navodi zahteva neosnovani. Predlaže da sud zahtev odbije.

Postupajući po podnetom zahtevu i ispitujući pobijanu presudu u granicama zahteva, u smislu člana 54. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni glasnik RS" broj 111/09), Vrhovni kasacioni sud je našao:

Zahtev je neosnovan.

Prema obrazloženju pobijane presude, pravilno je osporenim rešenjem poništeno rešenje Republičkog fonda za penzijsko i invalidsko osiguranje, Pokrajinskog fonda, Filijala Pančevo broj 38-181/30-63011 od 17.12.2010. godine, jer je tuženi organ, postupajući po službenoj dužnosti u vršenju revizije, utvrdio da je rešenje prvostepenog organa zasnovano na nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju. Ovo stoga jer tužilja uz zahtev za utvrđivanje staža osiguranja po osnovu obavljanja estradne delatnosti nije priložila dokaze o periodu bavljenja estradnom delatnošću profesionalno, odnosno podatke o trajanju studija, tj. redovnih obaveza na fakultetu, o načinu izdržavanja i visini ostvarenih prihoda za vreme studija. Po nalaženju Upravnog suda, u postupku revizije je pravilno utvrđeno da tužilja, iako obavezna, nije podnela dokaze shodno Ugovoru o sprovođenju penzijskog i invalidskog osiguranja estradnih umetnika, muzičara i izvođača ("Sl. list SAPV" br. 14/74), da joj je Komisija kulturno-prosvetne zajednice Vojvodine utvrdila svojstvo samostalnog umetnika po osnovu bavljenja profesionalnom delatnošću, kao ni dokaz kojim se potvrđuje da joj je estradna delatnost bila jedino ili glavno zanimanje na teritoriji SAP Vojvodine i da je učlanjena u Udruženje estradnih umetnika i izvođača opština na teritoriji SAP Vojvodine, u periodu za koji traži priznavanje svojstva osiguranika po osnovu obavljanja estradne delatnosti. Tuženi organ je pravilno ocenio dokaznu snagu potvrde Udruženja radnika estradne delatnosti Srbije,

sačinjenu na zahtev tužilje, kojom se potvrđuje da je tužilja bila aktivni član kulturno-umetničkog društva, imajući u vidu da svojstvo estradnog umetnika utvrđuje komisija koju obrazuje savez udruženja estradnih umetnika i izvođača.

Ocenjujući zakonitost pobijane presude Vrhovni kasacioni sud nalazi da je ista doneta bez povreda pravila postupka i uz pravilnu primenu materijalnog prava na utvrđeno činjenično stanje sadržano u osporenom rešenju. Pobijanom presudom ocenjena su sva pitanja i okolnosti koje su mogle biti od uticaja na zakonitost osporenog rešenja i za tu ocenu su dati dovoljni i jasni razlozi koje u svemu prihvata i ovaj sud.

Vrhovni kasacioni sud je cenio navode zahteva, kojima se ukazuje da u konkretnom slučaju nije mogao biti primenjen Ugovor o sprovođenju penzijskog i invalidskog osiguranja estradnih umetnika, muzičara i izvođača i nalazi da su isti neosnovani. Ovo stoga jer je članom 1. navedenog ugovora propisano da ovim ugovorom, u okviru zakona i Statuta Zajednice penzijskog i invalidskog osiguranja radnika SAP Vojvodina (u daljem tekstu: Statut), strane ugovornice regulišu sprovođenje penzijskog i invalidskog osiguranja estradnih umetnika, kandidata za estradne umetnike, izvođača, muzičara i drugih lica kojima je samostalna delatnost u sklopu delatnosti i zadataka Saveza jedino ili glavno zanimanje na teritoriji SAP Vojvodine, a učlanjeni su u udruženje estradnih umetnika izvođača opštine na teritoriji SAP Vojvodine.

Sud je cenio i navode zahteva kojima se ukazuje da pobijanom presudom nisu obrazloženi činjenični i materijalno-pravni razlozi i nalazi da su neosnovani, jer se iz obrazloženja pobijane presude vidi da je Upravni sud za svoju odluku dao jasne i određene razloge kojima se rukovodio pri oceni zakonitosti osporenog rešenja i u pogledu činjeničnog stanja i u pogledu primene materijalnog prava.

Navodi zahteva kojima se ukazuje na nejednako postupanje Upravnog suda, Odeljenje u Novom Sadu po tužbama u istim predmetima spora, su bez uticaja na drugačije odlučivanje u ovom predmetu upravnog spora, s obzirom da ovi navodi nisu potkrepljeni dokazima, a da sud odlučujući o podnetom zahtevu u smislu člana 54. Zakona o upravnim sporovima ispituje odluku protiv koje je podnet zahtev i u granicama podnetog zahteva.

Sa iznetih razloga Vrhovni kasacioni sud nalazi da je pobijana presuda doneta bez povreda pravila postupka i uz pravilnu primenu materijalnog prava zbog čega je na osnovu člana 55. stav 1. Zakona o upravnim sporovima odlučio kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM KASACIONOM SUDU

dana 16.05.2013. godine, Uzp 109/2013

Zapisničar,

Rajka Milijaš,s.r.

Predsednik veća – sudija,

Snežana Živković,s.r.